

# Hãy Tạ Ơn Chúa Vì Muôn Ngàn Đời Chúa Vẫn Trọn Tình Thương

**Nữ tu Marie-Françoise 87 tuổi** sống tại khu ngoại ô nghèo của thành phố **Brest** ở miền Tây nước Pháp từ 25 năm qua. Cùng với 3 nữ tu khác Các Chị làm thành một cộng đoàn của dòng **Nữ Tử Chúa Thánh Linh**. Xin nhường lời cho Chị gọi lại hành trình đưa đến ơn gọi đời sống thánh hiến.



Tôi chào đời tại Plouguin và ngay từ thơ bé tôi đã cảm nhận Tiếng Gọi của Chúa. Các Nữ Tử Chúa Thánh Linh dạy học chúng tôi là các nữ tu hướng đến tương lai và làm thức tỉnh ơn gọi. Đó là các phụ nữ làm tôi say mê ngưỡng mộ. Các Chị khuyến khích tôi tiếp tục việc học nơi **Đệ Tử Viện**. Mẹ tôi - là góa phụ vì tôi mất cha năm lên 11 tuổi - cho phép tôi thực hiện ước nguyện mặc dầu gia cảnh túng thiếu và rồi mẹ tôi sẽ chỉ còn lại một mình nơi gia đình, xét vì anh tôi cũng đang sửa soạn lìa xa mái ấm.

4 năm sau, vào tuổi trưởng thành có thể tự mình làm một chọn lựa, tôi quyết định xin vào Tập Viện. Đây là quyết định hoàn toàn tự do và có ý thức rõ ràng đời sống tận hiến là dấn thân phục vụ người khác và đòi hỏi nhiều hy sinh. Tôi thật sự muốn bước theo mẫu gương của các nữ tu dạy học có đầy lòng nhân ái. Khi tôi bày tỏ ước muốn, Mẹ Bề Trên nói với tôi:

**- Con vào dòng là để phục vụ các trẻ em và nhất là để tận hiến cho Đức Chúa GIÊSU KITÔ.**

Trong vòng 18 tháng - gồm 6 tháng thỉnh sinh và 12 tháng tập sinh - tôi tự để cho mình được huấn luyện được nhào nắn. Nhưng cuộc sống tu trì không luôn luôn dễ dàng trôi chảy. Một hôm một trong các Mẹ Tập Sư nói với tôi:

**- Khi làm một điều gì, con phải làm cho đến nơi đến chốn!**

*Lời khuyên ghi khắc trong tâm trí tôi. Từ đó mỗi khi làm bất cứ việc gì - dù khó khăn quan trọng hay nhỏ bé tâm thường đến đâu - tôi luôn luôn chu toàn với trọn lòng yêu mến.*

Sau khi tuyên khấn, tôi dạy học trong vòng hai năm trước khi được gởi đi học nơi trường cao đẳng triết học. Kết thúc học trình, tôi tiếp tục dạy học trong vòng 12 năm. Tiếp đó tôi được bầu vào Ban Tổng Cố Vấn của Hội Dòng. Mãn nhiệm kỳ, tôi sống một thời gian tại Trégueux rồi tôi xin chuyển về một Cộng Đoàn gần thành phố quê sinh. Thế là tôi trở lại Brest vào năm 1990 và sống trong một Cộng Đoàn tại khu vực ngoại ô của thành phố. Đây là một Cộng Đoàn Các Nữ Tử Chúa Thánh Linh rất năng động và sống thật gần gũi với dân nghèo. Chúng tôi hiện diện và tạo mối quan hệ tốt đẹp với mọi người trong tòa nhà cũng như ngoài tòa nhà ở cùng khu vực.

Chúng tôi tiếp tay cộng tác với cơ quan bác ái Công Giáo **Secours Catholique**. Chính qua cơ quan này mà chúng tôi may mắn gặp gỡ nhiều gia đình và cùng đi chung với họ một chặng đường qua dịch vụ tháp tùng tại tư gia. Đây là công tác phục vụ đem lại nhiều hạnh phúc nhiều niềm vui nhưng cũng không thiếu những nỗi buồn sâu. Ngày qua ngày chúng tôi học hiểu đâu là cuộc sống đích thật của người nghèo, những người phải tranh đấu để có thể sống còn. Về phương diện truyền giáo và loan báo Tin Mừng, chúng tôi cũng có vài dấu chỉ hy vọng, tuy rằng không luôn luôn dễ dàng để nêu lên danh thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Tuy nhiên, có thể nói rằng, chúng tôi truyền giáo lẫn nhau. Tôi nhận được rất nhiều từ phía người nghèo, từ những gia đình gặp khó khăn.

Có người hỏi tôi có bao giờ hoài nghi về chọn lựa đời sống thánh hiến không, tôi xin trả lời: - Tôi không thể nói là đã hoài nghi về con đường tôi đã chọn cách đây 66 năm. Không.

Theo dòng thời gian đã có những biến đổi trong đời sống tu dòng cũng như ngoài xã hội. Vì thế cần tìm ra một sự hiện diện đúng đắn cho cuộc sống tu trì. Và cộng đoàn giữ vai trò then chốt này. Các tu sĩ nam nữ chúng tôi cùng nhau tìm ra con đường Phúc Âm mà chúng tôi phải đi. Và chắc chắn là tôi sẽ không bao giờ lìa bỏ con đường đời sống thánh hiến trong chặng cuối cùng của hành trình nơi dương thế, ngoại trừ vào giây phút cuối đời. Và điều này sẽ xảy ra.

Về vấn nạn *"Năm Đời Sống Thánh Hiến có làm thức tỉnh các ơn gọi không?"*, tôi xin trình bày như thế này. Tôi hy vọng là nó sẽ thức tỉnh các ơn gọi, nhưng **một ơn gọi cao cả hơn chúng ta nhiều lắm**. Đôi khi chúng tôi làm một thống kê về các hội dòng già nua của chúng tôi. Và chúng tôi lo âu tự hỏi:

- Không biết các bạn trẻ cảm thấy được kêu gọi có nhận ra rằng cuộc sống tu trì mà chúng tôi đang sống cũng chính là cuộc sống tu trì của họ không?

Ưu tư này đưa chúng tôi trở về với sự kiện cần phải chú ý đến điều nào chính yếu nhất khiến chúng tôi chọn lựa cuộc sống tu trì. Tại sao chúng tôi ở đây trong cộng đoàn dòng tu này? Hay đúng hơn: vì ai?

Điều mà người dân chờ đợi chính là trông thấy chúng ta niềm hạnh phúc chúng tôi chung sống với nhau. Không rõ các bạn trẻ có nhạy cảm về điểm này không? Tôi hy vọng là có! Mặc dầu không nêu đích danh nhưng các bạn trẻ thoáng nhận ra rằng Người hướng dẫn cuộc sống tu trì của chúng tôi chính là Đức Chúa Thánh Thần. Chính Ngài đưa chúng tôi đi vào cuộc hành trình của đời sống thánh hiến.

Trong bối cảnh xã hội ngày nay việc nghe Tiếng Gọi và đáp lại Tiếng Gọi không đơn giản như ngày xưa. Nhưng xin các bạn trẻ nhớ cho rằng, thật bổ công khi mau mắn đáp lại Tiếng Gọi để đi vào cuộc sống dâng hiến trọn vẹn cho THIÊN CHÚA và phục vụ tha nhân.

**... "Lạy Chúa, chúc tụng Ngài là THIÊN CHÚA tổ tiên chúng con, xin dâng lời khen ngợi suy tôn muôn đời. Chúc tụng danh thánh Ngài vinh hiển, xin dâng lời khen ngợi suy tôn muôn đời. Chúc tụng Chúa trên ngai báu cửu trùng, xin dâng lời ca tụng suy tôn muôn đời. Chúc tụng Chúa, Đấng ngự trên các thần hộ giá mà thấu nhìn vực thẳm, xin dâng lời khen ngợi suy tôn muôn đời .. Chúc tụng Chúa đi, muôn ngàn đời hãy ca tụng suy tôn. Vì Người đã kéo ta ra khỏi âm phủ, đã cứu ta khỏi tay tử thần, và đã giải thoát ta khỏi lò lửa nóng bừng, khỏi lửa hồng đốt cháy. Hãy tạ ơn Chúa, vì Chúa nhân từ, muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương. Hỡi tất cả những ai kính sợ Chúa, hãy chúc tụng Chúa là Thần các thần, hãy dâng lời tạ ơn và ca tụng, vì muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương" (Daniel 3,52-55/88-90).**

*("Église en Finistère", Quimper et Léon, No 219, 11 Décembre 2014, trang 16-17).*

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt